

پیشنهاد معیار جدید رده‌بندی و امتیازدهی سنگ‌های رسوبی و ارزیابی معادن جهت احداث موج‌شکن‌های جنوب ایران

محمد مهدی پاردسوئی

۱- دانشجوی دکتری، شرکت مهندسی مشاور هندسه پارس، ایران

m.m.pardsouie@gmail.com

یکی از روش‌های معمول ساخت موج‌شکن‌ها در ایران، استفاده از سازه‌های توده سنگی است. عمده سنگ‌های موجود در جنوب کشور ایران از نوع رسوبی (آهکی، ماسه‌سنگ و لوماشل) است. بیشتر آیین‌نامه‌های مدون در خصوص کاربرد سنگ در سازه‌های محافظ هیدرولیکی کشورهای دیگر با توجه به در دسترس بودن و فراوانی سنگ‌های آذرین و همچنین وضعیت زمین‌شناسی متفاوت، دارای معیارهایی هستند که بیشتر منطبق بر این گونه سنگ‌ها است. در سال ۱۳۸۸ آیین‌نامه کاربرد سنگ در موج‌شکن‌ها و سازه‌های حفاظت تهیه گردید تا با توجه به فقر شدید سنگ‌های مطلوب در جنوب ایران، معیاری مدون جهت بررسی کیفی و حین ساخت ارائه دهد. علی‌رغم ابلاغ این آیین‌نامه همچنان کیفیت ساخت در عمده سازه‌های توده سنگی مطلوب نیست که از دلایل آن می‌توان به فراوانی بسیار زیاد کانی‌های مضر رسی در محدوده عمق قابل استخراج سازندهای موجود، ناهمگونی زیاد در کیفیت سنگ استخراجی، تطویل عمر سازه‌های احداثی بیش از مفروضات اولیه طراحی، عدم کفایت معیارهای موجود در میانمدت و بلندمدت و به‌صورت کلی اثر غالب کانی‌شناسی بر عملکرد کلی سنگ‌های رسوبی در سازه‌های توده سنگی اشاره کرد. با عنایت به موارد مذکور در این نوشتار یک معیار جدید جهت رده‌بندی و امتیازدهی سنگ‌های رسوبی پیشنهاد گردیده است.

کلمات کلیدی: آرمور، فیلتر، موج‌شکن، سنگ رسوبی، رده‌بندی، توده سنگی

۱. مقدمه

یکی از معمول‌ترین روش‌های ساخت موج‌شکن‌ها و سازه‌های حفاظت ساحلی استفاده از سازه‌های توده سنگی می‌باشد. این سازه‌ها علاوه بر پایداری مطلوب و هزینه اقتصادی مناسب در صورت رعایت نکات فنی، یکی از بهترین گزینه‌ها جهت ساخت بنادر و همچنین استحصال دریایی می‌باشند. عمده سازه‌های حفاظت ساحلی ساخته شده در جنوب و شمال ایران از نوع توده سنگی است. با توجه به فقر شدید جنوب ایران از لحاظ سنگ‌های مطلوب، متأسفانه اکثر سازه‌های ساخته شده دچار زوال زود هنگام شده و در نتیجه عملکرد میان مدت و بلند مدت آن‌ها در حالی که از ابهام قرار دارد. علاوه بر مشکلات طراحی، عامل اصلی تخریب زود هنگام این سازه‌ها، استفاده از سنگ‌های آهکی، ماسه سنگی و لوماشل ضعیف و نامطلوب از نظر مشخصات مهندسی است. با توجه به تنوع خصوصیات زمین‌شناسی در مناطق مختلف، هر کشور بسته به شرایط خود اقدام به تدوین آیین‌نامه‌ها و مقرراتی در خصوص احداث سازه‌های دریایی کرده است. عمده سازه‌های حفاظت دریایی احداث شده در بیشتر قسمت‌های اروپا و آمریکا، ساخته شده از سنگ‌های آذرین می‌باشد و از این رو معیارهای آیین‌نامه‌ای تدوین شده در این کشورها عمدتاً بر همین اساس است. در صورت به کار بردن این معیارها جهت سنگ‌های آهکی و لوماشلی موجود در جنوب ایران، عمده این سنگ‌ها در دسته نامطلوب قرار گرفته و عمدتاً قابل استفاده در هیچ یک از قسمت‌های سازه حفاظت دریایی نیستند. شکل ۱ مقایسه‌ای از معیارهای امتیازدهی و پذیرش چندین آیین‌نامه و مقالات منتشره را نشان می‌دهد. به همین جهت در سال ۱۳۸۸ آیین‌نامه "کاربرد سنگ در موج‌شکن‌ها و سازه‌های حفاظت" [۱] با پشتیبانی پژوهشکده حمل و نقل تدوین گردید. علی‌رغم تدوین آیین‌نامه مربوطه از سال ۱۳۸۸ در کشور به منظور در دسترس بودن معیار مناسب و مدون جهت انتخاب صحیح معادن و مضافاً کنترل کیفی و مستمر کارگاهی، همچنان شرایط مطلوبی در ساخت و سازهای انجام شده در جنوب کشور وجود ندارد. یکی از دلایل مهم در ضعف سازه‌های موجود تغییرات بسیار وسیع در نوع و مشخصات مهندسی سنگ‌های استخراجی از سازندهای موجود در معادن استخراج سنگ اشاره کرد. علی‌رغم عملکرد مطلوب سنگ‌های رسوبی در ناحیه غرقابی و تاج [۲-۴]، در ناحیه شیب‌دار کشندی و فراکشندی که مصالح آرمور در معرض سیکل مداوم تر و خشک هستند، انواع تخریب

ها شامل: شکستگی و قطعه قطعه شدن، به وجود ترک های پیشرونده و عمیق در لایه های آرمور و فیلتر، ناپایداری و جابه جایی و فرسایش رویه لایه آرمور مشاهده می گردد. به عقیده نگارنده این نوشتار بازمینی در آزمایشات ارائه شده در آیین نامه "کاربرد سنگ در موج شکن ها و سازه های حفاظت" و اتخاذ روندی سختگیرانه تر در فرآیند مطالعات اولیه و آزمایشات مستمر دوره ای می تواند در بهبود کیفیت سازه های در حال ساخت و همچنین سازه های تحت مطالعات اولیه کارساز باشد. در این نوشتار بر اساس تجربیات گذشته و همچنین مقالات منتشره در سال های اخیر، معیار رده بندی و امتیاز دهی جدیدی مطابق با کاربرد سنگ در موج شکن ها و سازه های حفاظت " [۱] ارائه گردیده است.

پژوهشگر	دانشه خشک (t/m ³)	جذب آب (%)	سایش لس آنجلس در ۵۰۰ دور (%)	ارزش ضربه (%)	افت وزنی در سولفات (%)
Wakeling (1977)	>۲/۶	<۳	-	<۳۰	<۱۸
Poole et al, (1984)	>۲/۶	<۲/۵	-	<۱۶	<۱۲
Lutton(1991) (نقل از D)	>۲/۶	<۱/۲	<۳۵	-	<۲
BS (1989)	>۲/۶	<۳	<۱۸	<۳۰	<۱۸
جلالی (۱۳۶۹)	>۲/۵	<۳	<۱۸	<۱۲	-
CIRIA/CUR (2000)	عالی	>۲/۹	<۰.۵	-	<۲
	خوب	۲/۶-۲/۹	۰.۵-۲	-	۲-۱۲
	متوسط	۲/۳-۲/۶	۲-۶	-	۱۲-۲۰
	ضعیف	<۲/۳	>۶	-	>۲۰
نیکودل (۱۳۶۹)	امتیاز خیلی بالا	>۲/۷	<۱	<۱۰	<۱
	امتیاز بالا	۲/۵-۲/۷	۱-۲/۵	۱۰-۱۴	۱-۲
	امتیاز متوسط	۲/۳-۲/۵	۲/۵-۴	۱۴-۱۸	۲-۳
	امتیاز کم	۲/۱-۲/۳	۴-۶	۱۸-۲۴	۳-۵
امتیاز خیلی کم	<۲/۱	>۶	>۲۴	>۱۸	>۵
ناصی (۱۳۷۶)	عالی	> ۲/۷	< ۱	< ۱۰	> ۲
	خوب	۲/۵ - ۲/۷	۱/۳	۱۰-۱۵	۲-۵
	متوسط	۲/۲ - ۲/۵	۳/۶	۱۵-۲۰	۵-۱۲
	ضعیف	۱/۹ - ۲/۲	۶/۱۰	۲۰-۳۰	۱۲-۱۵
بسیار ضعیف	< ۱/۹	> ۱۰	> ۳۰	> ۲۵	> ۱۵

شکل ۱: طبقه بندی آزمایش های فیزیکی و شیمیایی و دوام داری بر اساس آیین نامه ها و مقالات منتشره [۲]

۲. عوامل مؤثر بر عملکرد و زوال لایه های محافظ در سازه های دریایی در میان مدت و بلندمدت

یکی از پارامترهای مهم در تعیین کیفیت سرویس دهی سازه های دریایی در طول عمر در نظر گرفته شده برای آن در میان مدت و بلندمدت، دوام و پایداری لایه های محافظ در این سازه ها است. کاهش میزان سطح پایداری باگذشت زمان در نتیجه فعل و انفعالات شیمیایی کانی های سازنده سنگ و همچنین فرسایش مکانیکی ناشی از شرایط محیطی، در سازه های دریایی امری اجتناب ناپذیر است. هدف اصلی تمام آیین نامه ها و دستورالعمل های نگاشته شده تاکنون کنترل محدوده زوال و خرابی در بازه ای قابل قبول است. زوال لایه محافظ به صورت سایش یا گرد گوشه شدن لایه آرمور، پوسته پوسته شدن رویه سنگ و زوال پیش رونده در سنگ های لایه آرمور و فیلتر، ایجاد حفرات ریزودرشت در بافت سنگ به خصوص در ناحیه کشندی و فراکشندی سازه توده سنگی که در معرض سیکل تر و خشک شدن مداوم قرار دارد، فرورفتن لایه آرمور در لایه فیلتر به خاطر ضعف مقاومتی، فرورفتن لایه های محافظ در مغزه به خاطر شسته شدن یا عدم توانایی تحمل وزن وارده خصوصاً در زمان طوفان های دریایی و موسمی، نشست و در هم فرو ریختن لایه های محافظ ناشی از نشست و یا زوال مقاومتی سنگ های قسمت مدفون از جمله عوامل خرابی های جزئی و کلی سازه های توده سنگی هستند. علاوه بر کنترل های آیین نامه ای طراحی سازه ای و مضافاً پایش مداوم فرایند استخراج و استقرار و چینش این مصالح، کنترل خصوصیات فیزیکی - شیمیایی سنگ های مورد استفاده از اهمیت بسیار ویژه ای در سنگ های رسوبی برخوردار است.

۳. ساختار زمین شناسی و کانی شناسی منطقه جنوب کشور

سواحل جنوبی ایران از لحاظ تقسیم بندی واحدهای زمین ساختاری در دو زون زاگرس چین خورده و مکران قرار می گیرد. زاگرس چین خورده از توالی رسوبی ضخیمی تشکیل شده است که مربوط به دوران مزوزوئیک و سنوزوئیک است. عمده سازندهای رخنمون یافته در این زون شامل گروه فارس

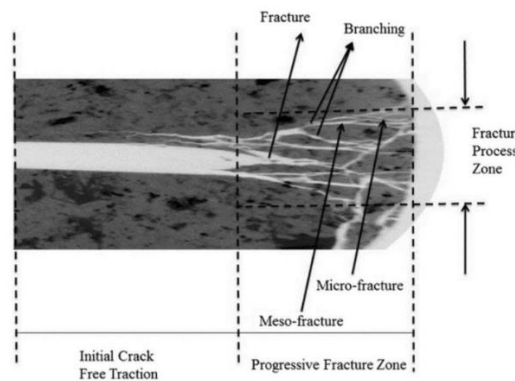
مشکل از سازندهای گچساران، میشان و آجاجاری با سن میوسن و سازند بختیاری با سن میوپلیوسن است. در کنار این سازندها، پدیده دیاپیرسیم یا بالاآمدگی گنبدهای نمکی متعلق به اینفراکامبرین همانند گنبد نمکی گچین که نهشته‌های سازند هرمز را همراه سنگ‌های آذرین به سطح آورده‌اند دیده می‌شود. مکران ساحلی که در نوار ساحلی جنوب شرقی ایران واقع گردیده است به‌صورت کمربندی از خاور خلیج فارس (گسل میناب) شروع و تا شمال سواحل اقیانوس هند در پاکستان امتداد یافته است. چینه‌شناسی عمومی منطقه دربرگیرنده واحدهای سنگی دوران سوم و کواترن است که از لحاظ لیتولوژی از واحدهای سنگی مارنی در قاعده و تناوبی از مارن، مارن سیلتی با سنگ‌های زیستی تخریبی (لوماشل)، ماسه‌سنگ و میان‌لایه‌های میکروپرشی و کنگلومرای تشکیل شده است [۵]. همانطور که مشاهده می‌گردد سنگ‌های مارنی در تمام سازندهای ذکر شده حضور پررنگی دارند. سنگ‌های رسوبی بر اساس آیین‌نامه کاربرد سنگ در موج شکن‌ها به دو گروه کلی سنگ‌های آهکی و ماسه سنگی و سنگ‌های لوماشل تقسیم شده‌اند. سنگ‌های رسوبی با منشا تشکیل دهنده آلی که فسیل موجودات در ساختار آن‌ها وجود داشته باشد نسبت به سنگ‌های کربناته دیگر دارای مقاومت و کیفیت کمتری می‌باشند [۶]. در سنگهای کربناته افزایش سن معمولاً سبب بهبود تمامی پارامترهای مهندسی می‌گردد. البته در کنار سن، محیط رسوبی نیز تأثیرگذار بوده به نحوی که نمونه سنگهای با سن جدیدتر عمدتاً در محیطهای ساحلی تشکیل شده‌اند و نمونه‌های قدیمی‌تر در محیط‌های عمیق‌تر همچون دریای باز ته‌نشست یافته‌اند [۵]. در نمونه‌های رسوبی تخریبی همچون ماسه سنگ علیرغم سن پایین دارای خصوصیات مهندسی قابل قبولی در حد سنگ‌های کربناته با سن بیشتر می‌باشند و دلیل این امر تفاوت در ترکیب کانیهای تشکیل دهنده سنگ می‌باشد. به طور کلی مشخصات مهندسی سنگ‌های آهکی بهتر از سنگهای زیست تخریبی (لوماشل) است و سنگهای لوماشل علیرغم روند کلی بهبود خصوصیات مهندسی با افزایش سن، اما در درصدی از موارد از این روند کلی تبعیت نمی‌کنند. سنگ‌های لوماشلی بندر کنارک به نسبت سن بیشتر از هفت بندر دیگر با سن کمتر اما دارای خصوصیات مهندسی ضعیف‌تری هستند. دلیل این امر کمتر بودن ضخامت روباره و فقدان رسوبات جدیدتر می‌باشد [۵]. شکل ۲ نتایج آزمایش‌های انجام شده بر روی تعدادی از موج‌شکن‌های جنوب کشور را نشان می‌دهد.

ردیف	نام موج شکن	دانشگاه (تهران/مشهد)	دانشگاه صنعتی امیرکبیر (تهران)	وزن نسبی	چگالی (t/m ³)	تراکم (t/m ³)	مقاومت بر نقطه ای (t/m ²)	مقاومت کششی تراش (t/m ²)	مقاومت خطی تک محوری (t/m ²)	ارزش ضریبی %	شاخص دوام %	سایز سنگ %	سایز آبی %
۱	بندر کنگ	۱/۷۲	۱/۸۵	۲/۰۱	۷/۶	۱۳/۳	۱/۴	۲/۷۵	۷/۲۰	۳۸	۹۲/۲۰	۱۲/۵۵	۵۲/۶۰
۲	بندر لنگه	۱/۹۲	۲/۱۱	۲/۴۲	۹/۸	۱۹/۳	۱/۲	۰/۳۱	۸/۱۰	۴۱/۶۶	۹۱/۷۰	۱/۴۵	-
۳	بندر ومین	۱/۸	۲/۱۲	۲/۷۱	۱۷/۶	۳۲/۲	۱/۶	۰/۱۵	۱۲/۳۰	۴۶/۶۰	۹۴/۷۰	۴/۱۷	-
۴	بندر بوالخیر	۱/۵۹	۱/۶۴	۲/۴۵	۱۵/۷	۲۷/۹۳	۱/۵۱	۰/۳۳	۵/۹۰	۴۰/۴۰	۹۰/۸۴	۵/۳۰	۶۱/۷۸
۵	بندر شهید بهشتی	۱/۸	۲/۱۰	۲/۶۵	۱۷	۳۱/۱	۱/۶	۰/۱۰	۵	۵۱/۳۰	۹۱/۸۵	-	۸۸
۶	بندر یساندر	۱/۷۳	۲/۰۷	۲/۶۲	۱۷/۶	۳۰/۴۳	۱/۸	۰/۳۲	۲۵/۵۰	۴۷/۵۰	۹۴/۵۰	۲۸/۵۰	-
۷	بندر پریس	۱/۶۲	۱/۸۸	۲/۳۰	۱۴/۸	۲۶/۲	۱/۴	۱/۷۰	۵/۸۰	۳۸/۷۰	۹۱/۵۵	۱۴/۲۶	۴۱/۳۵
۸	بندر شهید کلانتری	۲/۴۵	۲/۵۱	۲/۵۴	۲/۱۸	۵/۲۲	۵/۱۲	۸/۸۰	۴۴/۶۳	۱۵/۶۰	۹۹/۰۴	۸/۶۰	۲۳/۲۶
۹	بندر کنارک	۱/۴۹	۱/۹۳	۲/۷۴	۲۹/۶	۴۴/۷	۱/۲	۰/۱۰	۲۰/۵۰	۵۴/۳۰	۹۳/۵۲	۱۹/۶۰	۲۸/۸۳
۱۰	بندر ذاکری	۱/۶۵	۱/۹۴	۲/۳۹	۱۷/۹	۲۹/۹	۱/۲	۰/۷۲	۵/۲۰	۴۹/۹۹	۹۲	۷/۳۰	۶۶/۲۰
۱۱	بندر باسعیدو	۱/۹۵	۲/۰۹	۲/۳۳	۷/۴	۱۴/۶	۲/۱۸	۱/۲۲	۲۲/۹۰	۴۴/۸۷	۸۳/۹۰	۳/۹۰	۷۱/۵۷
۱۲	بندر محمد عامری	۱/۸۳	۱/۸۷	۲/۱۴	۸/۲۱	۱۷/۷	۱/۷	۱/۲۶	۳۱/۷۰	۲۹	۸۲/۱۰	۳	۵۷
۱۳	بندر کنگان	۲/۲۱	۲/۲۵	۲/۳۹	۵/۴	۱۰/۸	۲/۲۴	۱/۴۷	۳۴	۲۳/۵۰	۸۸/۱۶	۲/۸۰	۴۶
۱۴	بندر دیر	۲/۳۹	۲/۴۱	۲/۴۳	۲/۸	۶/۵	۳/۴	۱/۲۰	۷۱	۱۴/۱۰	۹۹/۲۳	۱/۷۵	۳۹

شکل ۲: نتایج آزمایش‌های انجام شده بر روی تعدادی از موج‌شکن‌های جنوب کشور [۵]

حسنتی و همکاران [۷] مطالعاتی در خصوص سنگ های آمو به کار رفته در موج شکن های استان بوشهر انجام دادند. بر اساس تحقیقات انجام شده مشخص گردید که عمده سنگ های مورد استفاده از نوع رسوبی بوده و بر اساس خصوصیات مکانیکی و شیمیایی از منظر استانداردهای مختلف قابل استفاده در موج شکن نمی باشند در حالی که در عمل بسته به موقعیت قرارگیری (غرقابی یا کشندی) عملکردهای متفاوتی را از خود نشان داده اند. بر اساس تحقیق انجام شده سنگ های موجود به ۶ زیرگروه تقسیم بندی گردیدند: ۱- سنگ های آهنی مارنی که علیرغم ضعف در میزان تخلخل، جذب آب و وزن مخصوص، ارزش ضربه ای و شاخص بار نقطه ای، نتایج قابل قبولی در بحث آزمایش سلامت سنگ دارند. عملکرد این سنگ ها در منطقه غرقابی به خاطر انحلال و زوال شدید مقاومت بسیار بد بوده و در ناحیه کشندی و فرا کشندی به شدت دچار سایش و هوازدگی گردیده اند. بر اساس آیین نامه کاربرد سنگ ها استفاده از این سنگ ها با تدابیر ویژه صرفاً جهت مجاز است. ۲- سنگ های آهنی لوماسل به استثنای سلامت سنگ در سایر فاکتور ها در رده ضعیف و بسیار ضعیف می باشند. عملکرد آن ها بیشتر وابسته به اندازه فسیل و مواد سیمانی بین ذرات آن ها می باشد. در خصوص این سنگ ها، نمونه های ریزدانه فرسایش کمتری نسبت به نمونه های درشت دانه داشته اند. ۳- ما سه سنگ های آهنی علیرغم داشتن خصوصیات مکانیکی ضعیف، به علت تجمع جلبک در حالت غرقابی و کشندی عملکرد خوبی دارند اما در ناحیه فرا کشندی بسیار مستعد فرسایش می باشند. ۴- سنگ های آهنی متبلور در صورت نداشتن درز و شکاف اولیه زیاد عملکرد مطلوبی را در ناحیه غرقابی و کشندی و فرا کشندی دارند. ۵- عملکرد سنگ های آهنی فسیل دار به شدت وابسته به اندازه، تراکم و نوع مواد سیمانی موجود در آن ها می باشد. علیرغم عملکرد مطلوب در ناحیه فرا کشندی، در ناحیه غرقابی و کشندی عملکرد نامطلوبی داشته و دچار گردگوشگی و فرسایش شدید می گردند. در صورت داشتن فسیل های درشت عملکرد این سنگ مشابه سنگ های آهنی متبلور بوده و در تمامی ناحیه قابل استفاده است. ۶- سنگ های کنگلومرای آهنی در صورت ریزدانه بودن عملکرد بسیار بهتری نسبت به سنگ های کنگلومرای درشت دانه دارد. در سنگ های درشت دانه به علت تجمع جلبک در حالت غرقابی تفاوت زیادی با سنگ ریزدانه وجود ندارد. عملکرد این سنگ ها به شدت وابسته به اندازه ذرات تشکیل دهنده آن ها به یکدیگر است.

۴. اثر مقیاس در نمونه های آزمایشی مصالح سنگی

شکل ۳: محدوده فرایند شکست در سنگ ها و منطقه غیر الاستیک [۸]

هنگام مطالعه فرایند رشد ترک ها در مصالح شبه ترد شکن مثل سنگ ها و مصالح با اجزای سیمانی، مشخص گردید که منطقه غیر الاستیک خردشدگی^۱ (FPZ) در نوک سنگ ها به وجود می آید (شکل ۳). این منطقه در شکل نشان داده شده است. با به وجود آمدن ترک در نوک سنگ، ترک های به دست آمده در هم ادغام می گردد و در نتیجه ترک هایی با ابعاد و گسترش بیشتر به وجود می آید که در نهایت منجر به گسیختگی کامل و در هم فرو ریزش بدنه سنگ می گردند. بر اساس مطالعات دولشاهی و ملا داوودی [9] با افزایش ابعاد نمونه های برداشتی، مقاومت برشی و کششی در سنگ ها کاهش می یابد. آن ها اعلام کردند که تاثیر اثر مقیاس در تخمین مقاومت سنگ ها به اندازه ذرات سازنده سنگ در ابعاد میکرو و همچنین کانی شناسی سنگ دارای اهمیت است.

¹ In-elastic fracture zone

۵. ضرورت تجدیدنظر در معیار رده‌بندی و امتیازدهی با در نظر گرفتن کانی‌های سازنده

ارائه یک سیستم رده‌بندی که خواص فیزیکی و شاخص دوام داری سنگ را به طور همزمان در نظر بگیرد، می‌تواند نتایج مناسب‌تر و قابل اطمینان‌تری ارائه داده و از اتلاف وقت و هزینه نیز جلوگیری نماید [۱۰]. فهیمی فر و سروش [۱۱] در خصوص شاخص دوام و وارفتگی روش ارائه شده توسط فرانکلین و چاندررا که در سال ۱۹۷۲ پیشنهاد گردید یک شاخص بسیار مناسب برای نشان دادن حساسیت سنگ در مقابل تر و خشک شدن متوالی و تأثیرات شیمیایی آب می‌باشد را پیشنهاد نمودند که در واقع مقاومت سنگ در برابر فرآیند تر و خشک شدن را نشان می‌دهد. هرچه مقدار این شاخص بیشتر باشد، میزان فرسایش، انحلال و خورد شدن سنگ در برابر هوازدگی کمتر است. آن‌ها گزارش دادند که انجام این آزمایش روی سنگ‌هایی که در بدنه یا کرانه‌های سنگی (ناحیه کشتندی یا فراکشنندی یا تاج) قرار می‌گیرند ضروری است. یکی دیگر از شاخص‌هایی که برای رده‌بندی سنگ‌ها می‌تواند مورد استفاده قرار می‌گیرد، شاخص دوام داری گمبل [۱۹۷۱] است. توحیدی و همکاران [۱۰] اثر سیکل اول فرانکلین و چاندررا و سیکل دوم گمبل را بر روی سنگ‌های مصرفی در موج شکن مورد بررسی قرار دادند. در حقیقت روش پیشنهادی فرانکلین و چاندررا برای انجام آزمایش دوام و وارفتگی دینامیکی، دقت نتایج بدست آمده را قربانی سرعت انجام آزمایش کرده است. استفاده از این آزمایش‌ها علیرغم نتایج مفید و کاربردی آن به خاطر معمول نبودن، در فرآیند امتیازدهی و رده‌بندی آیین‌نامه کاربرد سنگ در موج شکن‌ها وارد نشده است. رویکرد آیین‌نامه بر مبنای محدود نمودن تعداد آزمایشات به حداقل و همزمان گرفتن بهترین نتیجه ممکن بر اساس یک شاخص امتیازدهی مدون با توجه به سنگ‌ها و سازنده‌های موجود در کشور می‌باشد. علیرغم تمام این ملاحظات سنگ‌های رسوبی به خاطر نوع ساختار شیمیایی خاص خود و همچنین محیط خشن به کارگیری در دریا، بسته به محل قرارگیری در سازه توده سنگی، رفتارهای متفاوتی را از خود نشان می‌دهند.

دپوئی [۱۲] آزمایش‌های دوام سنگی را به سه دسته فیزیکی، مکانیکی و شبیه‌سازی تقسیم‌بندی نمود است. فوکس و همکاران [۱۳] این طبقه‌بندی را گسترش داده و آزمایشات متعددی را جهت تعیین ارزیابی سنگ‌ها به همراه آزمایشات سنگ‌شناسی و کانی‌شناسی بدان افزودند. روند پیشنهادی در آیین‌نامه کاربرد سنگ در موج شکن‌ها نیز بر پایه تحقیقات دپوئی و فوکس و همکاران می‌باشد که سیستم امتیازدهی را جهت گروه‌بندی سنگ‌ها به صورت کمی به آن افزوده‌اند. نکته حائز اهمیت در تقسیم‌بندی این محققان، شبیه‌سازی محیط قرارگیری سنگ‌ها جهت پی‌بردن به نحوه عملکرد آن‌ها در یک محیط خاص است. بدیهی است که هر سنگ با توجه به شرایط محیطی و همچنین بارهای وارده بر آن رفتارهای بسیار متفاوتی را از خود نشان می‌دهند. اهمیت این مهم در خصوص سنگ‌های رسوبی با قابلیت واکنش‌پذیری شیمیایی زیاد دوچندان می‌گردد. با توجه به شرایط خشن محیط دریایی، وجود نمک‌ها و کلریت‌ها و سولفات‌ها در آب دریا و تماماً اعمال بارهای استاتیکی و دینامیکی با دامنه تفاوت مقادیر بسیار زیاد، شبیه‌سازی سنگ‌های کار شده در هر یک از حالت‌های غرقابی، در معرض تر و خشک شدن مداوم و ناحیه فراکشنندی و تاج امری بسیار دشوار است.

به نظر می‌رسد که آزمایش‌های طبقه‌بندی پیشنهادی در خصوص سنگ‌های رسوبی (آهکی، لوماشل) در آیین‌نامه کاربرد سنگ در موج شکن‌ها، جهت رده‌بندی و امتیازدهی به سنگ‌ها، در خصوص شبیه‌سازی شرایط واقعی کافی نبوده و در این خصوص اعداد و رده‌های به‌دست‌آمده بالاتر از عملکرد واقعی سنگ‌ها است. همان‌طور که در مقدمه آیین‌نامه صراحتاً به این نکته اشاره گردیده است که در صورت به‌کاربردن معیارهای سیستم امتیازدهی آیین‌نامه‌های مشابه در خصوص سنگ‌های رسوبی موجود در ایران، عمده این سنگ‌ها علی‌رغم عملکرد مطلوب در زمره مصالح غیرقابل استفاده قرار می‌گیرند، اما به نظر نگارنده، سیستم امتیازدهی پیشنهادی در آیین‌نامه همچنان در خصوص آزمایش‌ها جهت شبیه‌سازی دچار نقصان است. با توجه به تنوع وسیع سنگ‌های رسوبی از نظر خصوصیات فیزیکی - شیمیایی در جنوب ایران و همچنین تفاوت رفتار سنگ‌ها (غرقابی یا در معرض تر و خشک شدن متوالی) به نظر می‌رسد که می‌بایست در سیستم رده‌بندی و بررسی کفایت سنگ‌های مورد استفاده در سازه‌های حفاظت ساحلی تجدیدنظر گردد. مطابق آیین‌نامه کاربرد سنگ به دلیل عدم وجود رابطه سیستماتیک بین دوام داری شیمیایی و سایر خصوصیات سنگی، این پارامتر به صورت مستقل در رده‌بندی وارد گردیده است. با این حال کلیه خصوصیات مکانیکی و دوام داری سنگ تابعی از دوام داری شیمیایی و به‌عبارت‌دیگر نوع و خصوصیات کانی‌های سازنده سنگ است. نکته حائز اهمیت در این خصوص این مهم است که زوال در خصوص سنگ‌های رسوبی زمانی روی می‌دهد که به علت وجود درزها و فعل‌وانفعالات شیمیایی، خصوصیات مکانیکی سنگ به شدت کاهش یافته است. این پدیده که با عنوان سرطان سنگ نیز شناخته می‌شود عمدتاً در ناحیه کشتندی موج شکن دیده می‌شود در حالی که همان‌طور که توسط [۱۴] گزارش گردیده این سنگ‌ها در ناحیه غرقابی در درصدی از موارد خصوصیات دوام داری شیمیایی بالاتری نسبت به نمونه گرفته شده از معادن را دارند. سنگ مورد استفاده در سازه‌های دریایی ممکن است که در یک محدوده کوتاه مدت و میان مدت به علل مختلف از جمله ریز بودن درزها و خلل و فرج موجود به صورت ظاهری وضعیت خوبی داشته باشد، اما به محض شروع زوال پیشرونده، آهنگ تخریب سنگ به طور ناگهانی به با سرعت زیادی افزایش یافته و سنگ در یک بازه زمانی کوتاه دچار اضمحلال درونی می‌گردد.

در عملیات اجرایی در محیط کارگاهی و معدن عملاً امکان تفکیک و دسته بندی سنگ ها جهت مصرف صرف در ناحیه کشندی و فراکشندی یا ناحیه غرقابی وجود ندارد. به صورت فرضی اگر امکان این تفکیک وجود داشت تعریف دو معیار متفاوت مفروض بود. با عنایت به این موارد عامل تعیین معیار جهت رده بندی و امتیاز دهی بدترین شرایط که همان قرار گرفتن در ناحیه کشندی است می باشد و علیرغم نتایج تحقیقات انجام شده در خصوص عملکرد مثبت این گونه سنگ های رسوبی در ناحیه غرقابی [۱، ۳، ۵، ۶، ۱۰]، لحاظ این موضوع گمراه کننده خواهد بود و منجر به نتایج بیش - مقدار در برآورد های اولیه معادن قرضه و همچنین کنترل های مستمر ارزیابی کیفی خواهد شد.

عمر سرویس دهی عمده سازه های توده سنگی بین ۲۰ تا ۴۰ سال بسته به نوع عملکرد در نظر گرفته می شود در حالی که در عمل کارفرمایان حتی در بازه های دو برابر این مقادیر انتظار سرویس دهی با کمترین میزان تعمیرات را دارند. به نظر می رسد معیار امتیازدهی فعلی در بهترین حالت تنها در بازه کوتاه مدت و میان مدت برآورده کننده خصوصیات مطلوب با کمترین هزینه تعمیر و نگهداری است و در خصوص عملکرد بلندمدت در نظر گرفتن معیارهای آیین نامه با حدود حدی در نظر گرفته شده جای سؤال است. همچنین این نکته نیز باید در نظر گرفته شود که در صورت نیاز به تعمیر و جایگزینی اساسی در خصوص سازه های هیدرولیکی مهم مثل بنادر و استراژیک تجاری یا نظامی، تبعات و هزینه از سرویس خارج شدن حتی به صورت جزئی و یا کلی خارج از حد تصور است.

۶. سیستم پیشنهادی جدید جهت رده بندی و امتیازدهی سنگ های مورد استفاده در سازه های توده سنگی

با عنایت به فراوانی بسیار زیاد کانی های مضر رسی^۱ در محدوده عمق قابل استخراج سازندهای موجود، اثر مقیاس در نمونه های اخذ شده جهت آزمایش های، ناهمگونی زیاد در کیفیت سنگ استخراجی از معادن قرضه حتی در یک محدوده کوچک، عدم امکان تفکیک مصالح جهت استفاده در یک جبهه خاص، روند طراحی معمول در طراحی سازه هیدرولیکی توده سنگی، تطویل عمر بهره برداری سازه های ساخته شده یا در حال ساخت بیش از مفروضات اولیه طراحی، تبعات و هزینه گزاف تعمیر و نگهداری این سازه ها در صورت به وجود آمدن ایرادهای جزئی و اساسی، عدم کفایت معیارهای موجود در میان مدت و بلندمدت و به صورت کلی اثر غالب کانی شناسی بر عملکرد کلی سنگ های رسوبی در سازه های توده سنگی، تجدیدنظر در خصوص معیارهای ارائه شده در آیین نامه کاربرد سنگ ضروری است.

در تحقیق انجام شده توسط ناصحی و همکاران و همچنین جلالی و همکاران [۳، ۴] سیستم امتیاز دهی و رده بندی شامل در نظر گرفتن نوع سنگ و کانی شناسی سنگ نیز لحاظ شده بود اما در آیین نامه کاربرد سنگ با توجه به اهمیت دوام داری شیمیایی و همینطور ساده سازی روند ارزیابی، قسمت نوع سنگ و کانی شناسی از سیستم امتیاز دهی حذف گردید و تنها دوام داری شیمیایی با تاثیر ۲۵ درصد از وزن کل در سیستم امتیاز دهی اعمال گردید. شکل ۴ معیارهای مندرج در آیین نامه کاربرد سنگ در موج شکن ها و سازه های حفاظت در سنگ های آهکی و ماسه سنگی و سنگ های لوماشل را نشان می دهد. شکل ۵ جداول پیشنهادی جدید جهت امتیازدهی و رده بندی سنگ های رسوبی جنوب کشور جهت سنگ های آهکی و ماسه سنگی و سنگ های لوماشل و نحوه امتیاز دهی و تخصیص رده بر اساس امتیازات کسب شده را نشان می دهد. در سیستم پیشنهادی، با توجه به موارد عنوان شده، قسمت کانی شناسی و نوع سنگ به عنوان یک قسمت از ۴ ارکان اصلی با درصد وزنی ۲۵ درصد در نظر گرفته شده است. در خصوص پارامترهای دوام داری فیزیکی و شیمیایی، با توجه به در نظر گرفتن دو آزمایش ۵ و ۱۰ سیکل سولفات منیزیم، درصد وزنی موثر این قسمت به ۳۰ درصد از وزن کل سیستم امتیاز دهی افزایش یافته است. کاهش درصد وزنی پارامترهای مقاومتی از ۲۵ به ۲۰ درصد و در عوض اضافه کردن ۵ درصد به وزن کلی دوام داری شیمیایی و فیزیکی، به هیچ عنوان به معنی کمتر کردن اهمیت این آزمایشات نبوده و صرفاً جهت سنگ های رسوبی به خاطر شرایط ذکر شده این تغییر اعمال شده است. لازم به ذکر است که با توجه به اهمیت واکنش های شیمیایی در سنگ های رسوبی و موارد عنوان شده در بخش های قبل و مضافاً به منظور شبیه سازی و در نظر گرفتن سرویس دهی در بلند مدت، در آزمایشات جذب آب (ASTM C127)، اندیس بار نقطه ای (ASTM D5731) و مقاومت تک محوری (ASTM D2938)، ارزش ضربه ای (BS 812-112) و شاخص دوام (ASTM D4644) آزمایشات در دو حالت آیین نامه کاربرد سنگ شکن و جدول پیشنهادی با شرایط مندرج در جدول، انجام و نتایج حاصله برای ارزیابی دقیق مهندسی توسط متخصصین ذی صلاح مقایسه و تفسیر می گردند. جهت انجام آزمایشات ذکر شده، تمامی نمونه ها بعد از ۵ سیکل سولفات سدیم و خشک شدن (مطابق ASTM D5240) تحت آزمایشات مذکور قرار می گیرند. لحاظ ۵ سیکل سولفات سدیم و خشک شدن (مطابق ASTM D5240) به منظور شبیه سازی شرایط استقرار سنگ های آرمور در ناحیه کشندی و فراکشندی بر اساس یک رویه استاندارد و مدون لحاظ گردیده است. همچنین آزمایش سایش لس آنجلس در جدول پیشنهادی جدید، در حالت

¹ - smectite clays

² - anisotropy

پنجمین کنفرانس ملی مهندسی ژئوتکنیک ایران و دومین کنفرانس بین‌المللی مهندسی زلزله و ژئوتکنیک لرزه‌ای

۲۵ و ۲۶ مهرماه ۱۴۰۲

اشباع شده سنگ انجام می پذیرد. البته در خصوص درصد بسیار کمی از سنگ های رسوبی آهکی ریزدانه با چگالی بالا اشباع سنگ عملاً امکان پذیر نیست.

انجام آزمایش های بر اساس آیین نامه کاربرد سنگ بر اساس استانداردهای معتبر موجود و تهیه گزارش فنی به یک بازه زمانی حدوداً یک ماهه نیاز دارد. بر اساس جدول امتیازدهی جدید با توجه به پیش نیاز انجام آزمایش های بعد از یک سیکل ۵ دوره ای سولفات سدیم (منیزیم)، به نوعی هزینه آزمایش های و همچنین زمان انجام آزمایش های افزایش می یابد. با توجه به اهمیت نتایج در مرحله مطالعات مقدماتی به منظور بررسی کفایت فنی معدن یا جهت انجام آزمایش های کنترل کیفی دوره ای، مدت زمان مورد نیاز یا هزینه جزئی اضافه شده قابل مقایسه با هزینه ها و خسارت های به بار آمده ناشی از عدم در نظر گرفتن این مهم نیست. هر چند انجام تمام این آزمایش های طبق جدول پیشنهادی به انضمام رویه عمومی آزمایش های بر اساس آیین نامه کاربرد سنگ جهت مطالعات بررسی کفایت معدن جهت استخراج سنگ یا تغییر ناگهانی جنس و کیفیت سنگ در حین بهره برداری ضروری است؛ اما در مرحله کنترل کیفی دوره ای مصالح، تنها به صورت موردی می توان از تعدادی از آزمایش های مذکور بر حسب نظر مهندسین ذی صلاح جهت بررسی خصوصیات و یا رده بندی سنگ ها استفاده نمود. بر اساس جدول پیشنهادی تنها سنگ هایی که در رده عالی و خوب قرار می گیرند قابلیت استفاده به عنوان سنگ آرمور یا فیلتر را دارند. استفاده از سنگ ها بارده متوسط و پایین تر به هیچ عنوان جهت کاربرد به عنوان فیلتر و یا آرمور مجاز نیست. از سنگ هایی که در رده متوسط قرار می گیرند تنها می توان با در نظر گرفتن قضاوت مهندسی، به عنوان مغزه یا مترس استفاده کرد. بدیهی است که در صورت عدم وجود معادن مناسب در پیرامون پروژه مورد نظر، راهکارهای دیگر مثل استفاده از آرمور بتنی می بایست مدنظر قرار گیرد و به هیچ عنوان از قضاوت مهندسی نمی توان جهت کاربرد این سنگ ها در پروژه ها استفاده نمود. با توجه به پروسه طولانی (بعضاً یک ماهه) از نمونه برداری تا وصول گزارش ها، دپوی سنگ های استخراجی می بایست به صورت تفکیکی در معدن یا کارگاه بر حسب دوره زمانی شناسایی گردد تا در صورت عدم کفایت نتایج از به کار بردن آن ها در سازه هیدرولیکی جلوگیری گردد. با توجه به این موضوع، ترجیحاً، برداشت مصالح فیلتر و آرمور (خصوصاً آرمور) می بایست از دپوی مصالح در کارگاه یا معدن باشد و نه به صورت تخلیه مستقیم از معدن، تا امکان بررسی دقیق مشخصات فنی وجود داشته باشد.

رده					خصوصیات	پارامتر
A	B	C	D	E		
<3	3-6	6-12	12-18	>18	جذب آب (%)	پارامترهای فیزیکی
<24	22-24	18-22	16-18	<16	دانشبته (KN/m ²)	
25	20	15	10	5	امتیاز	
>4	3-4	2-3	1-2	<1	اندیس پار نقطه ای (Mpa)	پارامترهای مقاومتی
>60	40-60	20-40	8-20	<8	مقاومت تک محوری (Mpa)	
25	20	15	10	5	امتیاز	
<10	10-20	20-35	35-45	>45	لرزش شوره ای (%)	پارامترهای دوام داری مکانیکی
>95	90-95	85-90	80-85	<80	شاخص دوام (۱۵ سیکل) (%)	
<25	25-35	35-50	50-65	>65	سایش نسبی (%)	
25	20	15	10	5	امتیاز	
<4	4-8	8-16	16-20	>20	افت وزنی در سولفات (%)	پارامترهای دوام داری شیمیایی
25	20	15	10	5	امتیاز	
80-100	60-80	40-60	20-40	0-20	جمع امتیازات	

(الف)

پنجمین کنفرانس ملی مهندسی ژئوتکنیک ایران و دومین کنفرانس بین‌المللی مهندسی زلزله و ژئوتکنیک لرزه‌ای

۲۵ و ۲۶ مهرماه ۱۴۰۲

رده					خصوصیات	پارامتر
A	B	C	D	E		
<6	6-12	12-18	18-24	>24	جذب آب (%)	پارامترهای فیزیکی
>21	19-21	17-19	15-17	<15	دانسیته (KNm ³)	
25	20	15	10	5	امتیاز	
>4	2.5-4	1.5-2.5	1-1.5	<1	اندیس بار نقطه ای (Mpa)	پارامترهای مقاومتی
>40	25-40	10-25	7-10	<7	مقاومت تک محوری (Mpa)	
25	20	15	10	5	امتیاز	
<15	15-30	30-45	45-60	>60	ارزش ضربه ای (%)	پارامترهای دوام داری مکانیکی
>90	85-90	75-85	65-75	<65	شاخص دوام (۱۵ سیکل) (%)	
<30	30-45	45-60	60-75	>75	سایش لس آنجلس (%)	
25	20	15	10	5	امتیاز	
<10	10-14	14-18	18-22	>22	افت وزنی در سولفات (%)	پارامترهای دوام داری شیمیایی
25	20	15	10	5	امتیاز	
80-100	60-80	40-60	20-40	0-20	جمع امتیازات	

(ب)

شکل ۴: معیارهای مندرج در آیین‌نامه کاربرد سنگ در موج‌شکن‌ها و سازه‌های حفاظت (الف) سنگ‌های آهکی و ماسه‌سنگی (ب) سنگ‌های لوماشل

توضیحات	رده					واحد	خصوصیات	پارامتر
	A	B	C	D	E			
بعد از انجام ۵ سیکل سولفات سدیم (منیزیم) و شستن و خشک کردن نمونه‌ها	< ۳	۳ - ۶	۶ - ۱۲	۱۲ - ۱۸	> ۱۸	درصد	جذب آب	پارامترهای فیزیکی
-	> ۲۵	۲۲-۲۵	۱۸ - ۲۲	۱۶ - ۱۸	< ۱۶	کیلونیوتن بر متر مکعب	دانسیته خشک	
	۲۵	۲۰	۱۵	۱۰	۵		امتیاز	
بعد از انجام ۵ سیکل سولفات سدیم (منیزیم) و شستن و خشک کردن نمونه‌ها	> ۴	۳-۴	۲-۳	۱-۲	< ۱	مگا پاسکال	اندیس بار نقطه ای	پارامترهای مقاومتی
بعد از انجام ۵ سیکل سولفات سدیم (منیزیم) و شستن و خشک کردن نمونه‌ها	> ۶۰	۴۰-۶۰	۲۰-۴۰	۸-۲۰	< ۸	مگا پاسکال	مقاومت تک محوری	
	۲۰	۱۵	۱۰	۵	۲.۵		امتیاز	
بعد از انجام ۵ سیکل سولفات سدیم (منیزیم) و شستن و خشک کردن نمونه‌ها	< ۱۰	۱۰-۲۰	۲۰-۳۵	۳۵-۴۵	> ۴۵	درصد	ارزش ضربه ای	پارامترهای دوام داری فیزیکی و شیمیایی
بعد از انجام ۵ سیکل سولفات سدیم (منیزیم) و شستن و خشک کردن نمونه‌ها	> ۹۵	۹۰-۹۵	۸۵-۹۰	۸۰-۸۵	< ۸۰	درصد	شاخص دوام (۱۵ سیکل)	
در حالت اشباع	< ۲۵	۲۵-۳۵	۳۵-۵۰	۵۰-۶۵	> ۶۵	درصد	سایش لس آنجلس	
۱۰ سیکل	< ۴	۴-۸	۸-۱۴	۱۴-۱۸	> ۱۸	درصد	افت وزنی در سولفات سدیم	
۱۵ سیکل	< ۵	۵-۱۰	۱۰-۱۵	۱۵-۲۰	> ۲۰	درصد	افت وزنی در سولفات سدیم	
	۳۰	۲۵	۲۰	۱۵	۵		امتیاز	
در صورت ظن به وجود کانی مضر رسی انجام آزمایش‌های الکل آبی، اتیلن گلیکول و میکروسکوپ الکترونیک ضروری است	ماسه سنگ با سیمان سیلیسی، سنگ آهک متبلور و دولومیت	سنگ آهک متراکم ، ماسه سنگ آهکی خوب سیمانی شده و متراکم	سنگ آهک نسبتا متراکم ، ماسه سنگ آهکی و آهک تخریبی ریزدانه	سنگ آهک مارنی و ماسه سنگ با سیمان شده گی متوسط	سنگ مارن آهکی ، آهک تخریبی یا ماسه سنگ با سیمان شده گی ضعیف		نوع سنگ و کانی شناسی	
	۲۵	۱۸	۱۲	۵	۳		امتیاز	

(الف)

توضیحات	رده					واحد	خصوصیات	پارامتر
	A	B	C	D	E			
بعد از انجام ۵ سیکل سولفات سدیم (منیزیم) و شستن و خشک کردن نمونه ها	< ۶	۶-۱۲	۱۲-۱۸	۱۸-۲۴	> ۲۴	درصد	جذب آب	پارامترهای فیزیکی
-	> ۲۱	۱۹-۲۱	۱۷-۱۹	۱۵-۱۷	< ۱۵	کیلو نیوتن بر متر مکعب	دانسیته خشک	
امتیاز								
بعد از انجام ۵ سیکل سولفات سدیم (منیزیم) و شستن و خشک کردن نمونه ها	> ۴	۲.۵-۴	۱.۵-۲.۵	۱-۱.۵	< ۱	مگا پاسکال	اندیس بار نقطه ای	پارامترهای مقاومتی
بعد از انجام ۵ سیکل سولفات سدیم (منیزیم) و شستن و خشک کردن نمونه ها	> ۴۰	۲۵-۴۰	۱۰-۲۵	۷-۱۰	< ۷	مگا پاسکال	مقاومت تک محوری	
امتیاز								
بعد از انجام ۵ سیکل سولفات سدیم (منیزیم) و شستن و خشک کردن نمونه ها	< ۱۵	۵۱-۳۰	۳۰-۴۵	۴۵-۶۰	> ۶۰	درصد	ارزش ضربه ای	پارامترهای دوام داری فیزیکی و شیمیایی
بعد از انجام ۵ سیکل سولفات سدیم (منیزیم) و شستن و خشک کردن نمونه ها	> ۹۰	۸۵-۹۰	۷۵-۸۵	۶۵-۷۵	< ۶۵	درصد	شاخص دوام (۱۵ سیکل)	
در حالت اشباع	< ۳۰	۳۰-۴۵	۴۵-۶۰	۶۰-۷۵	> ۷۵	درصد	سایش لیس آنجلس	
۱۰ سیکل	< ۱۰	۱۰-۱۴	۱۴-۱۸	۱۸-۲۲	> ۲۲	درصد	افت وزنی در سولفات سدیم	
۱۵ سیکل	< ۱۲	۱۲-۱۵	۱۵-۲۰	۲۰-۲۵	> ۲۵	درصد	افت وزنی در سولفات سدیم	
امتیاز								
در صورت ظن به وجود کانی مضر رسی انجام آزمایش های الکل آبی، اتیان گلیکول و میکروسکوپ الکترونیک ضروری است	سنگ لوماشل با سیمان آهکی	سنگ لوماشل ریزدانه متراکم با پیوند سیمانی فوی	سنگ لوماشل نسبتاً متراکم با آتار هوازه کی سطحی	سنگ لوماشل با بافت متوسط و سیمان شده گی ضعیف	سنگ لوماشل با بافت درشت و سیمان شده گی ضعیف دارای کانی های مازنی	نوع سنگ و کانی شناسی		
امتیاز								

(ب)

شرح رده	عالی	خوب	متوسط	ضعیف	بسیار ضعیف
محدوده امتیازات	۸۰-۱۰۰	۶۰-۸۰	۴۰-۶۰	۲۰-۴۰	< ۲۰

(ج)

شکل ۵: جداول پیشنهادی جدید جهت امتیازدهی و رده‌بندی سنگ‌های رسوبی جنوب کشور (الف) سنگ‌های آهکی و ماسه‌سنگی (ب) سنگ‌های لوماشل (ج) محدوده امتیازات جهت رده‌بندی سنگ‌ها بر اساس امتیاز مآخوذه

۷. نتیجه‌گیری

با عنایت به فراوانی بسیار زیاد کانی‌های مضر رسی در محدوده عمق قابل استخراج سازندهای موجود، اثر مقیاس در نمونه‌های اخذ شده جهت آزمایش‌های ناهمگونی زیاد در کیفیت سنگ استخراجی از معادن قرصه حتی در یک محدوده کوچک، عدم امکان تفکیک مصالح جهت استفاده در یک جبهه خاص، روند طراحی معمول در طراحی سازه هیدرولیکی توده سنگی، تطویل عمر بهره‌برداری سازه‌های ساخته شده یا در حال ساخت بیش از مفروضات اولیه طراحی، تبعات و هزینه گزاف تعمیر و نگهداری این سازه‌ها در صورت به‌وجود آمدن ایرادهای جزئی و اساسی، عدم کفایت معیارهای موجود در میان‌مدت و بلندمدت و به‌صورت کلی اثر غالب کانی‌شناسی بر عملکرد کلی سنگ‌های رسوبی در سازه‌های توده سنگی، تجدیدنظر در خصوص معیارهای ارائه شده در آیین‌نامه کاربرد سنگ ضروری است. با عنایت به موارد مذکور در این نوشتار یک معیار جدید جهت رده‌بندی و امتیازدهی سنگ‌های رسوبی پیشنهاد گردیده است. در سیستم پیشنهادی، باتوجه به موارد عنوان شده، قسمت کانی‌شناسی و نوع سنگ به‌عنوان یک قسمت از ۴ ارکان اصلی با درصد وزنی ۲۵ درصد در نظر گرفته شده است. در خصوص پارامترهای دوام داری فیزیکی و شیمیایی، باتوجه به در نظر گرفتن دو آزمایش ۵ و ۱۰ سیکل سولفات منیزیم، درصد وزنی مؤثر این قسمت به ۳۰ درصد از وزن کل سیستم امتیازدهی افزایش یافته است. باتوجه به اهمیت واکنش‌های شیمیایی در سنگ‌های رسوبی و موارد عنوان شده به‌منظور شبیه‌سازی و در نظر گرفتن سرویس‌دهی مطلوب با حداقل هزینه تعمیر و نگهداری در بلندمدت، آزمایش‌های جذب آب، اندیس بار نقطه‌ای و مقاومت تک‌محوری، ارزش ضربه‌ای و شاخص دوام، آزمایش‌های در دو حالت آیین‌نامه کاربرد سنگ و جدول پیشنهادی با شرایط مندرج در جدول، انجام و نتایج حاصله جهت ارزیابی دقیق مهندسی، توسط متخصصین ذی‌صلاح در این زمینه مقایسه و تفسیر می‌گردند. جهت انجام آزمایش‌های ذکر شده، تمامی نمونه‌ها بعد از ۵ سیکل سولفات سدیم (منیزیم) تحت آزمایش‌های مذکور قرار می‌گیرند. لحاظ ۵ سیکل سولفات سدیم و خشک شدن (مطابق ASTM D5240) به‌منظور شبیه‌سازی شرایط استقرار سنگ‌های آرمور در ناحیه کشندی و فراکشندی بر اساس یک‌رویه

استاندار و مدون لحاظ گردیده است. همچنین آزمایش سایش لس آنجلس در جدول پیشنهادی جدید، در صورت امکان در حالت اشباع شده سنگ انجام می‌پذیرد. تنها در صورت کسب امتیاز مناسب بر اساس جدول ارائه شده و مضافاً کفایت سنگ از منظر کانی‌شناسی، اجازه بهره‌برداری از معدن، بالخصوص جهت سنگ آرمور و فیلتر صادر می‌گردد. باتوجه به تغییرات وسیع در هنگام استخراج معادن سنگ‌های رسوبی در سازه‌های موجود در جنوب کشور از نظر خصوصیات فیزیکی - شیمیایی و حتی نوع کانی‌ها، پایش و نظارت مستمر فرایند استخراج در کیفیت نهایی ساخت سازه‌ای توده سنگی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

۸. منابع

۱. شفیعی فر، م.، تدوین دستورالعمل کاربرد سنگ در موج شکن و سازه های حفاظتی کشور. مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی. ۱۳۸۸.
۲. حافظی مقدس، ن.، et al, بررسی زمین‌شناسی مصلح سنگی و ارائه معیار جهت کاربرد در احداث موج‌شکن‌های توده سنگی سواحل جنوبی ایران. نشریه انجمن زمین‌شناسی مهندسی ایران، ۲۰۰۸. ۱(۱): p. 1-22.
۳. جلالی، ح.، س. ناصحی، and م. نیکودل، زوال و دوام مصلح سنگی در موج‌شکن‌های منطقه چابهار، in سومین همایش بین‌المللی سواحل، بنادر و سازه‌های دریایی. ۱۳۷۷.
۴. application to construction of breakwaters, southeast of Iran. Nasehi, A., *Rock mass rating system with Geotechnical Geology*, 2008. 4(1): p. 65-70.
۵. رحمانی، ا.، ع. صادقی، and م. نیکودل، ارزیابی ارتباط بین سن سنگ‌های رسوبی بادوام آنها در محیط‌های تخریبی. فصلنامه علمی علوم زمین، ۲۰۲۱. ۳۱(۱): p. ۱۸۷-۱۹۸.
۶. محمدی، س.د.، غ. خانلری، and ل. احمدی، بررسی تأثیر بافت سنگ‌های آهکی منطقه همدان بر روند افت وزنی آنها در آزمایش سلامت سنگ. نشریه انجمن زمین‌شناسی مهندسی ایران، ۲۰۱۰. ۲(شماره ۳ و ۴): p. 1-12.
۷. حمیدرضا، ح.، ف. مهدی شفیعی، and ن. محمدرضا، بررسی عملکرد سنگ‌های آرمور در موج‌شکن‌های توده سنگی سواحل شمالی خلیج فارس (استان بوشهر). علوم زمین، ۱۳۸۵. سال شانزدهم (۶۱): p. 78-0.
۸. Ghamgosar, M. and N. Erarslan, *Experimental and numerical studies on development of fracture process zone (FPZ) in rocks under cyclic and static loadings*. *Rock Mechanics and Rock Engineering*, 2016. 49: p. 893-908.
۹. Dolatshahi, A. and H. Molladavoodi, *Specimens Size Effect on Mechanical and Fracture Properties of Rocks: A Review*. *Journal of Mining and Environment*, 2023: p.
۱۰. توحیدی، و.، et al, ارزیابی ارتباط بین ویژگی‌های فیزیکی و دوام داری سنگ‌های مصرفی در موج‌شکن جدید بندر انزلی، in هفتمین کنفرانس زمین‌شناسی مهندسی و محیط‌زیست ایران. ۱۳۹۰.
۱۱. احمد، ف.ف. and س. حامد، آزمایش‌های مکانیک سنگ: مبانی نظری و استانداردها: آزمون‌های آزمایشگاهی. Vol. 0. 1380: دانشگاه صنعتی امیرکبیر (پلی‌تکنیک تهران).
۱۲. Depuy, G., *Petrographic investigations of rock durability and comparisons of various test procedures*. *Engineering Geology*, 1965.
۱۳. Fookes, P., C. Gourley, and C. Ohikere, *Rock weathering in engineering time*. *Quarterly Journal of Engineering Geology and Hydrogeology*, 1988. 21(1): p. 33-57.
۱۴. مصطفی امینی مزرعه، ن.، ف. مهدی شفیعی، and ن. محمدرضا، مقایسه وضعیت سنگ‌های آهکی بکار رفته در موج‌شکن‌های سواحل جنوبی کشور با معیارهای ارزیابی کیفیت سنگ. پژوهش‌نامه حمل‌ونقل، ۱۳۸۸. سال ششم (۳): p. 205-0.